

SAAME TUTTAVAKS

Meie vahva, rõõmsameelne ja tegus koolipere on saanud taas täiendust. Saage tuttavaks meie uute õpetajatega!

AIRI AALBERG
Olen lahke, aus ja abivalmis.
Tähtkujult Kaalud
Hobideks on koorilaul, joo-
ga, tennis.
Minu jaoks on õnn tavaline
seisund, kui mu ümber on
õnnelikud inimesed.
Ma ei ole kunagi Austraalias
käinud.
Mulle ei meeldi virisemine,
valetamine.
Kõige kasulikum äpp –
Smart-ID
Parim nõuanne: räägi tõtt,

siis ei pea kunagi meelde jätma, mida öelnud oled.

Minu hingele teeb pai, kui näen, et olen saanud kellegi silmad särada panna.

UKU PRAKS
Olen suhtleja, sõbralik ja lõbus.
Tähtkujult Vähk
Hobideks on loodus ja fotod.
Minu jaoks on õnn, kui perel hästi
läheb.
Ma ei ole kunagi langevarjuga
hüpanud.
Mulle ei meeldi valetamine.
Kõige kasulikum äpp – Facebook
Parim nõuanne: tark ei torma.
Minu hingele teeb pai lastelastega
koos olnud aeg.

MARI RATASSEPP

Olen õnnelik, avatud, hea suhtleja.
Tähtkujult Kaksikud
Hobideks on jooga, teater, muusika
Minu jaoks on õnn enda teha.
Ma ei ole kunagi pikalt vihane.
Mulle ei meeldi ebaõiglus, pahataht-
likkus.
Kõige kasulikum äpp – maps,
soundcloud.
Parim nõuanne: „Mõned päevad koos-
nevad üleni ainult lõhnadest, pole muud
kui maailm puhub ühest ninasõõrmest
sisse ja teisest välja.“
Minu hingele teeb pai armastus.

Toimetus
soovib tegusat uut kooliaastat!

Triinu Fross, Carmelia Mägi, Jaan Viirmann, Ane
Laande, Rael Pikkal, Keijo-Johann Norden,
Terje Aruoja, Eve Rohtla

Toimetusel on õigus teha sisulist korrektuuri ja
muutusi.

KARL EEK

Olen sõbralik ja rahulik.
Tähtkujult Neitsi
Hobideks on tugitoolisport,
lugemine, filmindus-kino.
Minu jaoks on õnn olla iseen-
daga sõber.
Ma ei ole kunagi benji-hüpet
teinud.
Mulle ei meeldi lagrits.
Kõige kasulikum äpp – Google
Maps
Parim nõuanne: ei ole mõtet
elu raskeks teha.

ILONA JOHANSON

Olen otsekohene, terav ja
lahke.
Tähtkujult Jäär
Hobideks on lugemine, ma-
temaatika ja käsitöö.
Minu jaoks on õnn rahu-
lolu ja edasi rabelemine.
Ma ei ole kunagi küpseta-
nud sealiha.
Mulle ei meeldi seller. Ei
vars- ega juurseller.
Kõige kasulikum äpp – 2048 või sudoku
Parim nõuanne: astu ette, astu taha või tule eest ära.
Minu hingele teeb pai, kui mulle kartuliputru teha.

HEIKO KRAUBNER

Olen õiglane, aus ja nõudlik.
Tähtkujult Kalad
Hobideks on sport, lugemine.
Minu jaoks on õnn minu pere.
Ma ei ole kunagi langevarjuga
hüpanud.
Mulle ei meeldi ebaausus.
Kõige kasulikum äpp – alles
luuakse
Parim nõuanne: jää iseendaks.
Minu hingele teeb pai, kui lastele
on tund meeldinud.

VOH 2.0

Hind 50 senti

Kehra kooli hääl!

nr 8 oktoober 2017

Õpetaja palk

Anne Oruaas
vilistlane, endine õpetaja, VOH peatoimetaja

Seoses õpetajate päevaga tõusis meedias loo-
mulikult kõneaineks puudus õpetajatest ja selle seos
palgaga. Laias laastus ongi nii, et noored inimesed ei
hakka õpetajaks, sest elu alustamiseks on palk liiga
väike. Rahast küll viisakas seltskonnas ei räägita, aga
ilma rahata pole tänapäeval ka võimalik.

Alustasin õpetajana aastal 1977, kui kehtis
riiklik suunamine ja kõrgharidusega noore spetsialisti
töötasu oli 100 rubla kuus. Minu esimene töökoht oli
Tallinnas Õismäel. Juhtus nii, et esimesel palgapäe-
val oli koolis matkapäev. Otsin esimesest palgast suure
kotitäie kommi ja läksin oma 40 neljanda klassi õpilasega
kõndima ümber Harku järve. Puhkepausi ajal jaga-
sin lastele kommi ja ütlesin, et sain palka. Mille peale
küsis üks terane poiss: „Kas te töotate meie õpetajana?“
Kui küsimuse tausta uurisin, selgus selline loogika –
ema, isa, vanaema ja vanaisa tegelevad temaga ju
puhtast armastusest, ju klassijuhataja samamoodi ...
Mis töö see ikka on ja mis palka siin veel vaja. Eks
sellist suhtumist ole iga õpetaja elus mingil kombel
tundnud. Kui see tuleb lapse suust, pole hullu
midagi, aga paraku on seda olnud ka riiklikul tasemel,
avalikust arvamusest kõnele-mata.

Aga õpetajatel on õnneks olemas veel üks tasu, mis
on kõige väärtuslikum. Selle kättesaamine võtab aega,
vahel isegi aastakümneid. Aga õpetaja, kes on oma
õpilaste pärast muretsenud, saab selle igal juhul. See
käib näiteks nii. Keset suve heliseb ootamatult tele-
fon: „Tere, õpetaja, Madis siin, me tahame sulle külla
tulla.“ See meie on muidugi minu endised õpilased,
kel varsti 30 aastat kooli lõpetamisest möödab. Ning
ühel laupäevaõhtul ongi nad kohal. Neil on tore kokku
saada, mõned pole üksteist ammu näinud, juttu jätkub
kauemaks. Õpetajale antakse ausalt aru, mis vahepeal
juhtunud – kes abiellunud, kes lahutanud, mida lapsed
teevad, mis sporti tehakse, mis äri aetakse. Nad on
minust paarkümmend aastat nooremad, ilusad, edu-
kad. Ja mul on õigus nende hulka kuuluda, see on üks
minu turvavõrkudest elus. Sellist turvavõrku ei tule
ühestki teisest töökohast.

Kõige rohkem rõõmu teevad need õpilased, kellel
kooliajal ei läinud kõik libedalt, aga on leidnud oma
koha elus. Minu viimane klass oli Kehra kooli 9.a
aastal 2008. Et nad kõik ikka põhikooli lõpetaks, oli
klassijuhatajale paras katsumus. Nende hulgas oli
noormees, kes oli hea suhtleja ja tubli laulumees,
aga vajakajäämisi igas aines. Eksamid sai siiski
tehtud ja läks kelneriks õppima. Aeg-ajalt kohtu-
sime juhuslikult ja esialgu oli ta oma valikuga rahul.
Pärast kaitseväeteenistust pööras aga õpi-
tud ametile selja, asudes tööle puuetega laste koolis
abiõpetajana. Saatuse tahtel oli mul hiljuti võima-
lik lähedalt näha, kuidas ta oma rasket tööd teeb.
See oli tõeliselt muljet avaldav. Talle endale meeldib
see, sest armastus, mida jagavad tema hoolealu-
sed, kaalub üles igasuguse raha. Nägin seda oma
silma.

Jääb ju võimalus mõelda, et ehk on veidike minu
osa selles, et tema on tubli. Seda ei saa kuidagi
kontrollida, mõõta ega kaaluda. Õpetajate mõju
õpilastele ongi üks salapärase nähtuse, aga see on
olemas, miks muidu õpetajaid ikka meeles peetak-
se. Vahel on inimestel elus selline mure, et pole
kedagi armastada. Õpetajal on alati, keda armastada,
kui ainult jaksaks nii palju, kui vaja oleks. Ja pole
suuremat tasu, kui näha, et õpilastel läheb elus
hästi ning nad pole oma õpetajat unustanud.

Niisiis, õpilane, kes sa oled maailmatäie valikute
ees – hakka õpetajaks ja sa ei kahetse!

Fotomeenutus Õpetajate päeva kontserdist

Perega koolis

11.11.2017

10.00-14.00

erinevad töötod ja tegevused
peamajas

KOLME SUUNA JUHID

Anne Tammaru - humanitaar

sünnikoht Raasiku
tähtkujult Lõvi

Peres on kaks poega, olen pea 3aastase Rasmuse, 1,5aastase Nora ja 8kuuse Oliveri vanaema.

Lõpetasin Tallinna Pedagoogilise Instituudi eesti keele ja kirjanduse eriala.

Olen loov, empaatiline, kiire, sõnaseadja, kuid vahel mõtlen liiga palju või olen kärsitu.

Hindan inimestes ausust, teistega arvestamist, huumorimeelt ja konkreetsust.

Hobideks on luuletamine, käsitöö, akordion, loodus ja korilus ning joonistamine.

Kõige tähtsam on inimeseks jääda.

Hea päev on see, millesse mahub palju imelisi hetki: olla rannas, kuulata mere kohinat ja kõrkjate kahinat, lasta ajul puhata, lihtsalt olla.

Epp Raudkivi - algklassid

sünnikoht Kose
tähtkujult Skorpion

Peres on abikaasa, kaks tütart ja poeg, olen kolme lapselapse vanaema.

Lõpetasin Tartu Riikliku Ülikooli defektoloogia eriala.

Olen analüüsiv, ei paanitse ega anna alla, kuid vahel veidi kärsitu.

Hindan inimestes ausust, siirust ja töökust.

Hobideks on aiandus ja pilates.

Kõige tähtsam on nautida päeva.

Hea päev on täis kordaminekuid ja hingerahu.

Kati Lillemets - reaal

sünnikoht Rakvere
tähtkujult Kaljukits

Peres on tütar Anne-Mari.

Lõpetasin Tartu Ülikooli klassiõpetaja eriala. Hetkel on käsil gümnaasiumi füüsikaõpetaja eriala lõpetamine.

Olen rõõmsameelne, kuid vahel tahan olla maailmaparandaja.

Hindan inimestes ausust.

Hobideks on käsitöö (kudumine ja mänguasjade heegeldamine) ja paberitöö.

Kõige tähtsam on olla enese vastu aus ja hooliv.

Hea päev on see, mille saan veeta koos perega midagi tehes.

LÜHIUUDIS

4. oktoobril toimus Loo Koolis Harjumaa koolide õpioskuste olümpiaad. Kehra kooli võistkond saavutas 6. koha. Võistkonda kuulusid Lisett Hansen 6.b, Ada Laande 6.b, Natali Kaing 6.a, Dea-Liis Kubbe 6.b, Carmen Kaalo 6.b.

Õpilaste juhendaja Lea Paasik

Palju õnne!

PILTUUDIS

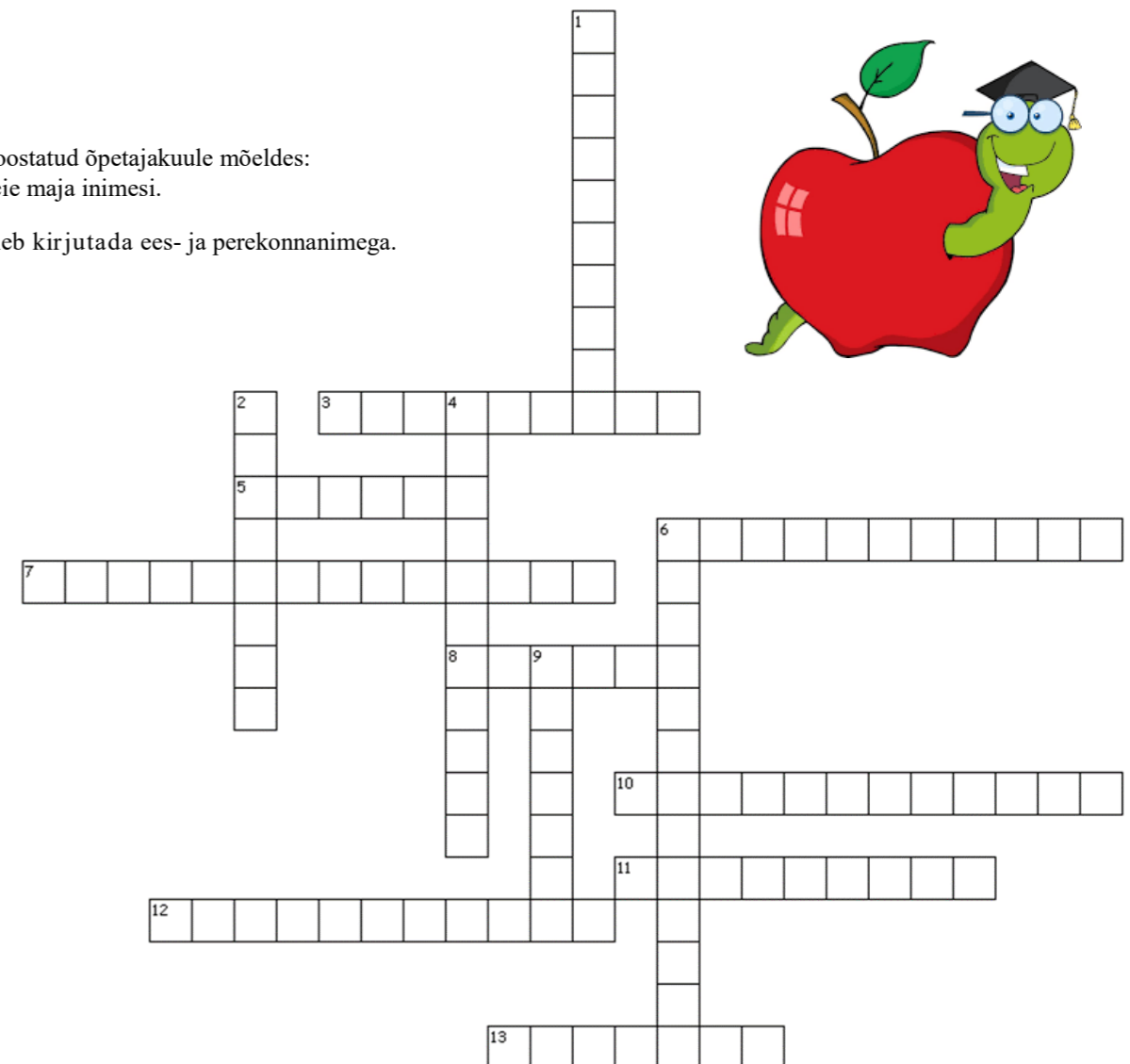

Rebaste nädal

SIIT JA SEALT

Ristsõna on koostatud õpetajakuule mõeldes: kas tunned meie maja inimesi.

NB! Nimed tuleb kirjutada ees- ja perekonnanimega.

PAREMALE

3. meie kooli inimene, kelle lapsepõlv möödus Kiviõlis Ida-Virumaal
5. sellest asutusest tulevad, armsad abiturientid, teie eksamitööd ja -tulemused
6. Eesti filmiklassikasse kuuluv tegelaskuju, hea õpetaja arhetüüp
7. meie koolis kõige kauem töötanud õpetaja
8. õp Nadii Pchelovodova rahvus
10. õpetaja, kes töötas aastaid panganduses, nüüd kümbleb keeles
11. VAT teatri kunstilise juhi Aare Toikka õde
12. organisatsioon, kelle kaudu on meie kooli tulnud tööle Reesi Kuslap, Mari-Liis Raudsepp, Ott Oja
13. Kehra kooli üks põhiväärtustest

ALLA

1. meie kooli kõige sportlikum õpetaja ja aktiivne vilistlane, õp Liivi Siili klassikaaslane, parim sõber
2. oktoobrikuu rahvapärane nimetus
4. meie särtsakas räppiv triatleet
6. üleriigiline nädalaleht haridusliku temaatikaga
9. nõnda kutsuti vanasti õpetajat, haritlast

rist sõna koostas õp Terje Aruoja

KAHEVÕISTLUS

Seekordses lõbusas kahevõistluses võistlesid omavahel õpetajate duo Riina Laande ja Liivi Siil ning vastastena nende tütreid Ane ja Merili. Küsimused olid üldiste teadmiste vallast, aga ka nooremate klasside õpitarkustest. Võistlus oli väga tasavägine ja selle tulemuseks oli viik.

Kes olid viikingid?

Õpetajad: sõjakas rahvas Põhjalast **Tütred:** rootslased (õige: skandinaav-lased)

Mis rahvusest oli Cristoph Columbus?

Õpetajad: hispaanlane **Tütred:** hispaanlane (õige: itaallane)

Kes on aasta loom 2017?

Õpetajad: metskits **Tütred:** part/ tiigertõmpsuu (õige: metskits)

Defineeri sõna rannik.

Õpetajad: mere ala **Tütred:** maismaa ja mere piir (õige: maismaa, merepiir ja seal asuvad saared)

Mille järgi tunnend metsas ära riiskad?

Õpetajad: kasvavad sama puuliigi lähedal või võta metsa kaasa õp. Praks **Tütred:** vaatad seeneabitsat või võtad kaasa õp. Kiviranna või õp. Praksi (õige: riisikatest eraldub piimmahla, võib kasvada ka sama puuliigi läheduses)

Kuidas määrata kivi järgi põhja-lõunasuunda?

Õpetajad: lõunapoolsel küljel pole sammalt **Tütred:** võtad kompassi või sambla järgi- kummal pool on rohkem sammalt, see on põhi või lõuna (õige: sammal kasvab põhjapoolsel küljel)

Mis riigi lipp ei ole nelinurkne?

Õpetajad: Kas võib sõbrale helistada? **Tütred:** loomariigi (õige: Nepaali)

Millise lauluga lõpeb Eestis iga laulupidu ja millise tantsuga lõpeb tantsupidu?

Õpetajad: „Mu isamaa on minu arm“ ja tants Tuljak **Tütred:** „Mu isamaa on minu arm“ ja Tuljak (õige)

Mida mõõdetakse paskalites?

Õpetajad: pastakaid **Tütred:** õhurõhku (õige: rõhku)

Kahevõistlust ohjas Triinu Fross.

PILTUUDIS

2. koht Harjumaa koolidevahelistel meistrivõistlustel korvpallis (10.-12. klassi neidude vanuserühmas), juhendaja Piret Urmet

NÄITA ENNAST!

Julge kanda helkurit!

SÕNA ON ÕPETAJATEL

Minu mõtted õppimisest:

- Õppimine pole tegevus, mis tingimata koolis ja laua taga käib! Selle mõistmiseks läks aega terve kooliaeg ja aastakümned veel takkapihta.
- Õpid tegelikult ka siis, kui ise ei taha. Ehk halb kogemus on kogemus ja asjad jäävad meelde ka läbi ebameeldivate tunnete.
- Halbade ja ebameeldivate asjadest tuleb õppida ja nad minna lasta, headest samuti õppida ja südames alles hoida.

Kui kooliajale tagasi mõelda, siis on mind mõjutanud erinevad inimesed-õpetajad.

Ausalt võin tunnustada, et keemia, füüsika ja matemaatika ei kuulunud minu lemmikõppeainete hulka. Aga õpetajad neis tundides ei olnud sugugi igavad või halvad. Füüsikaõpetaja tõi väga elulisi näiteid asjade meeldejätmiseks. Lubas näiteks klassiõde aknast alla visata ja siis mõõta, millise kiirusega ta kukub ja kordas, mis valemiga seda teha saab. Matemaatikas ei saanud enne istumagi tunni alguses, kui põhiteadmised läbi korratud. Keemia perioodilisuse tabeli ühendeid võin siiani ristsõnasse peast kirjutada.

Lemmiktunnid olid eesti keel ja kehaline kasvatus. Selge oli see, et nende tundide õpetajad olid oma ala tulihingelised entusiastid. Kusjuures tuleb meelde, et esimesed seitse klassi oli mu tervis arsti arvates väga „põdur“ ja arst andis pidevalt kaasa tõendeid kehalise kasvatusõpetajale. Endal oli ka lõpuks piinlik neid tõendeid kooli viia ja 7. klassis otsustasin terveks saada. Ja nii see läks. Läksin pärast tunde veel trenni ja peale seda on mu elu rikas ja värviline kõikide suurepärase sportlike väljakutsete võrra.

Õpetajana ja rahvasportlasena võin öelda, et inimese võimed on palju suuremad, kui ta ise arvab ja usub. Kõik asjad, mis välja ei tule või on ebameeldivad, on tavaliselt väga kasulikud. Ja elul on kombeks neid asju sulle ikka teele veeretada. Sportige ja liikuge, sest see annab elule värvi ja positiivsust ning motivatsiooni!

Piret Urmet

Kui ma lõpetasin Kehra keskkooli 10. klassi, läksin suvel tööle muusikakasvatajaks lastelaagrisse. See suvi andis mulle väga tugeva impulsi ja julguse siduda ennast tulevikus õpetamisega. Ja kummalisel kombel olen elus hiljem mitmete inimestega sellest laagrisvest uuesti kohtunud.

Kaja Sarapuu

Kolmandas klassis, kui käisime peamajas söömas, oli koolimaja ees spordiplats, mille ümber oli võrkaed umbes kolme meetri kõrgune. Peale söömist ronisin sellel võrkaial ja sellega nii ametis, et ei pannud ümbritsevat tähelegi. Kuigi teadsime, et seda teha ei tohtinud, tegime ikka. Tundsin järsku, et keegi sikutab püksisäärest ja virutasin jalaga tahapoole, et vabaneda segajast. Arvasin, et see oli klassikaaslane. Jätkasin ronimist, kui järsku haarati jalast ja palju tugevamini – taha vaadates nägin pioneerijuhti, kelle lumivalgel mantlil ilutses minu ilus porine jalajalg.

Leo Kaupo Kivirand

Ükskord sööklas, kui õpetajaid veel kohal polnud, ütles mulle klassiõde nalja pärast, et kui mul on janu, võin ju õpetajate laua pealt juua võtta. Õpetajate laud oli sööklaukele kõige lähemal ning täidetud morsiklaasid olid juba laual. Käisin siis gümnaasiumis, 10. või 11. klassis, ning olin ka õpilasesinduse president. Mõtlesin, et ega mina õpetajaid ei karda, võtsin klaasi, jõin lonksu morssi ja panin klaasi tagasi. Minu tegevust nägi pealt aga sööklataidi, kes ilmselgelt reageeris ja hakkas mu peale karjuma.

Hiljem kutsus kooli huvijuht mind tunnist välja ja sain suure peapesu – ise olen gümnasist, meie kooli õpilaste esindaja ja käitun nii inetult. Tundsin ennast küll pisut halvasti. Ma ei osanudki põhjendada, miks nii käitusin, arvasin, et see on naljakas. Kui järele mõelda, tundub tõesti päris naljakas seik koolielust.

Reesi Kuslap

See kool, kus mina õppisin, asub siit rohkem kui kahe tuhande kilomeetri kaugusel keset suurt Venemaad. Kooli läksin udmurdikeelse lapsena, teadsin vene keeles ütelda ainult tere. Kool aga rääkis minu vene keelt ja pani mind ka vene keeles rääkima, udmurdi keelt rääkisime õpetajatega udmurdi ja kirjanduse tundides, vahetunni ajal ja siis, kui tõesti venekeelsest tekstist aru ei saanud. Kõik õpetajad olid algkoolis udmurdi keelekandjad ja õpetasid meid vene keeles rääkima ja kirjutama.

Mu kallis vene keele õpetaja oli udmurdi laulja, udmurdi koori looja ja esimese udmurdi naisluuletaja Ašaltši Oki muuseumi asutaja meie külas. Mu hea keemiaõpetaja oli pigem parim sõbranna, me elasime naabertänavatel, käisime koos nii argipäevadel koolis kui ka nädalavahetustel ja suvel metsas. Ta õpetas mind kadakamarju korjama. Mu udmurdi keele ja kirjanduse õpetaja oli see inimene, kelle töö tulemusena terve gümnaasiumi klass - 15 inimest - astus ülikooli udmurdi keele õpetaja erialale. Hea, et kõik need kolm mu õpetajat said mu päris esimese luulekogu ja hiljem ka Eestis ilmunud udmurdi luuleantoloogia esitlustel külalistenähtsena osaleda. See, millega ma koolist ära läksin, on mu elu põhjaks ja varaks. Iga kord, kui ma tagasi oma kooli lähen, tunnen ma end eriliselt, lapsena ja peremehena korraga.

Nadežda Pchelovodova

MINU EMA ...

Jah, minu ema on õpetaja. Kui te küsite, kas ta kodus käitub nagu õpetaja või teistmoodi, siis ma ütlen, et ema on kodus ka õpetaja.

Emal alati selgitab mulle, mida ja kuidas on vaja teha, aga mõnikord ma ei saa aru, sest ma lihtsalt ei kuula teda. Ta aitab mind, kui olen midagi valesti teinud, ja pahandab minuga, kui ma ei tee kodutööd. Mind ei huvita, et mu ema on õpetaja. Ma armastan ja austan oma ema. Sellisena, kuidas ta on.

Varvara Zaytseva poeg Mihhail

Nii kaua, kui ma mäletan, on minu ema olnud õpetaja. Paljud räägivad, et kui su ema on õpetaja, siis pannakse sulle kohe silt külge. Seda probleemi pole minul olnud ja tunnen, et olen pigem kogenud ema õpetajaks olemise hüvesid.

Algklassides käies oli hea teada, et ema on koolis. Isegi, kui me koolipäeva jooksul kokku ei saanud, lisan see turvatunnet. Peale tunde oli mõnus hüpata tema juurest läbi ja suunduda siis temaga või temata

huviringidesse või koju.

Arvan, et peamine, mida ema mulle oma töö kaudu andnud, on suurem austus õpetajate kui ametiesindajate töö vastu. Töö, mis mulle kui õpilasele jääks muidu märkamatuks. Alustades õppeaasta alguses ainekavade koostamisega ja lõpetades tundide põhjaliku ettevalmistamisega. Kui tavaliselt ollakse harjunud, et ema saabub peale tööd koju ning veedab aega kodutöid tehes või puhates, siis ei ole ebatavaline, et ema istub diivanil, pakk vihikute ja töövihikutega süles, märkamata isegi, et keegi on veel koju jõudnud ning parandab neid hoogsalt edasi. Õpetajad töö ei ole kaheksast viieni.

Erialalt on ema keelekümblusõpetaja ja tema arvates oskab iga õpilane peale keelekümblusprogrammi lõpetamist paremini eesti keelt, kui eestlased peale õpinguid vene keelt. Ma arvan, et seda tööd motiveerib teda tegema kõige rohkem soov anda väikestele muukeelsetele maailmakodanikele võimalus elus läbi lüüa, takerdumata keelelistesse raskustesse. Kindlasti vääriksid õpetajad suuremat austust ja ka palganumbrit, sest tegelikult on kõikide edukate inimeste elus kaugele jõudmisel olnud väga suur roll haridusel ning just kool ja õpetaja on sellele aluse pannud.

Riina Nordeni poeg Keijo-Johann

Kui olin väike lasteaiajantsu, siis oli väga tore mõnikord käia suurte laste juures emaga koolis kaasas. Teadsin esimesse klassi minnes paremini, mis mind ees ootab ja mul oli ilmselt lihtsam koolirutiiniga kohaneda kui teistel esimesse klassi astunud.

Tekib koolipäeval mõni probleem või idee, mis vajaks lapsevanema nõusolekut, küsin kohe ja selliseid asju ei kogune. Samuti on mõnikord teised õpetajad juba minu eest emaga konsulteerinud ja teavad vajalikku informatsiooni.

Samuti on tekkinud olukordi, kus klassikaaslased arvavad, et ma saan parema hinde, kuna teised õpetajad on minu emaga sõbrad või kardavad tema lapsele nn halba hinda panna. Loomulikult ei ole see nii. Koolis tundi andes on minu ema siiski mulle õpetaja ja nii on ka tema suhtumine minu kui iga teise õpilase vastu erapooletu.

On palju teisigi miniatuurseid plusse ja miinuseid sellel, et minu ema on õpetaja. Kuid üldkokkuvõttes ei erine minu koolis käimine teistest õpilastest, kelle ema ei ole õpetaja.

Riina Laande tütar Ane

... ON ÕPETAJA

Minu ema töötas koolis muusikaõpetajana. Mäletan, et kui ma olin väiksem, siis ta võttis mu vahepeal tööle kaasa, ma joonistasin ja laulsin mõndasid laule kaasa. Kui käisin algklassides, siis ootasin pärast tunde, kuni ta valmis saab ja siis läksime koos koju.

Ma mäletan, kui ema koolis õpetas, oli probleeme tema häälega, Ta käis arsti juures ja arst muudkui ütles et peab töökohta vahetama – ja nüüd ema töötabki lasteaias. Jälle õpetajana, aga mulle tundub, et seal on kõik kuidagi rahulikum.

See, et mu ema on muusikaõpetaja, on mulle kasulik, sest käin muusikakoolis ja kui tekib küsimusi, siis saan alati temalt abi paluda.

Merike Pikkeli tütar Rael

Minu ema on eesti keele õpetaja Kehra Gümnaasiumis. Paar aastat tagasi tundis ema, et oleks vaja uut väljakutset ja ta võttis vastu töökoha üsnagi kaugel kodust. Mulle tundus algul eriti imelik, et kuidas on ühel naisterahval niimoodi pealehakkamist, et ta on nõus hommikuti vara ärkama (kella 5 paiku) ja rongiga tööle sõitma. Mida aeg edasi, seda enam mulle sai selgeks, et tegelikult ei ole raske näha põhjuseid, miks ta on nõus nii kaugel tööl käima. Ema oli vast pool aastat Kehras õpetanud, kui me sõitsime kahekesi autoga poodi ja küsisin talt, et kuidas õige läheb. See sära, mis ema silmi tuli, kui ta rääkis nendest kõigist lähedatest lastest, keda Kehra koolis võib kohata, sain aru, et ema on teinud hea valiku ning ta on seal, kus tunneb ennast nagu kodus.

Üks asi, mida ma olen ema juures imetlenud, on tema tahtejõud ja töökus. Lapsed alati ei anna aru, kui palju tööväliselt aega õpetaja panustab tundide ettevalmistamisele, tööde parandamisele. Kui imelik see ka poleks, siis tundub, et minu ema tihtilugu naudib isegi seda lisatööd, mida tuleb kodus teha. Ja kõige parem on see, kui ta mindki kaasab, küsides minu käest, kas seda või toda võiks lastega koos teha. Kehra Gümnaasium võib olla uhke, et neil on kohusetundlik ja missioonitundega õpetaja. Ja mina olen uhke, et minul on selline ema, kes õpetab mind tänini ja edaspidigi.

Terje Aruoja poeg Kaarel

Fotogalerii külalisõpetajatest 05.10.2017

